

Zaaknummer : CBHO 2018/186
Rechter(s) : mr. Daalder
Datum uitspraak : 5 april 2019
Partijen : appellant en CvB Hanzehogeschool Groningen
Trefwoorden : collegegeld
restitutie
studieschuld,
Artikelen : WHW: artikel 7.43
WHW: artikel 7.48
Uitspraak : ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5. In artikel 7.48 van de WHW is vastgelegd wanneer de student aanspraak heeft op terugbetaling van het wettelijk collegegeld. Dit is een uitputtende regeling. Dit betekent dat een onderwijsinstelling het wettelijk collegegeld alleen mag verminderen of een student daarvan mag vrijstellen in de in artikel 7.48, vijfde lid, van de WHW vermelde gevallen. Vermindering of vrijstelling van het wettelijk collegegeld in andere gevallen dan bedoeld in dat artikellid wordt aangemerkt als niet doelmatige besteding van de rijksbijdrage, als bedoeld in artikel 2.9, eerste lid. Dat betekent dat de instelling in een dergelijk geval geen bekostiging ter grootte van het niet inrekening gebrachte collegegeld van het Rijk ontvangt.
De situatie van appelland valt niet onder één van de in artikel 7.48, vijfde lid, van de WHW vermelde gevallen. Dit heeft tot gevolg dat de WHW geen rechtsgrond bevat op grond waarvan het CvB het verzoek van appelland tot terugbetaling van het door hem betaalde collegegeld vanaf september 2017 kon inwilligen. Omdat er geen wettelijke mogelijkheden zijn op grond waarvan appelland aanspraak kan maken op terugbetaling van het collegegeld heeft het CvB het verzoek van appelland terecht afgewezen.
2.6. Over het betoog van appelland dat hij de door het CvB naar voren gebrachte feiten en omstandigheden die zich tijdens zijn studieloopbaan zouden hebben voorgedaan niet heeft kunnen nagaan omdat hij geen toegang meer had tot zijn studentenaccount, heeft het CvB toegelicht dat een account van een student een maand na uitschrijving wordt afgesloten. Naar het oordeel van het College zijn er situaties denkbaar dat een onderwijsinstelling in het kader van een beroepsprocedure, voor zover mogelijk, opnieuw toegang verschaft tot een studentenaccount, maar appelland heeft in dit geval niet kunnen aangeven in welk opzicht dat een ander licht op de zaak zou werpen.
2.7. Gelet op het voorgaande is het beroep van appelland ongegrond.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appelland,

en

het college van bestuur van de Hanzehogeschool Groningen (hierna: CvB), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 3 juli 2018 heeft het CvB het verzoek van appelland om het door hem betaalde collegegeld voor de periode 1 september 2017 tot 1 december 2017 te restitueren, afgewezen.

Bij beslissing van 29 oktober 2018 heeft het CvB het door appelland daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appelland beroep ingesteld bij het College.

Het CvB heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer verwezen.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 februari 2019, waar appellant en het CvB, vertegenwoordigd door mr. V.I.F.S. Strom de Grave, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant brengt naar voren dat hij in de periode 1 september 2017 tot 1 december 2017 geen gebruik heeft gemaakt van het onderwijs aan de Hanzehogeschool Groningen. Hij is in die periode slechts drie keer naar de hogeschool geweest voor gesprekken over zijn studievoortgang. Die gesprekken hebben er uiteindelijk toe geleid dat hij zich per 1 december 2017 heeft uitgeschreven. Appellant vindt het wrang dat hij daarvoor drie termijnen collegegeld heeft moeten betalen. Hij heeft het CvB daarom op 22 mei 2018 verzocht het door hem betaalde collegegeld vanaf september 2017 terug te betalen.

2.2. Het CvB heeft het verzoek van appellant afgewezen en het door appellant daartegen gemaakte bezwaar onder verwijzing naar het advies van de geschillenadviescommissie ongegrond verklaard. Het CvB heeft vastgesteld dat appellant van 1 september 2017 tot 1 december 2017 stond ingeschreven bij de Hanzehogeschool Groningen en dat hij als gevolg daarvan over die periode wettelijk collegegeld verschuldigd is. Hoewel het CvB het met appellant betreurt dat hij zijn opleiding niet heeft kunnen afronden, geeft de wet volgens het CvB geen mogelijkheid voor terugbetaling van het verschuldigde collegegeld in die periode.

2.3. Appellant is op 1 september 2012 gestart met de bacheloropleiding Communicatie Systemen. Hij heeft de opleiding twee keer voor een bepaalde tijd onderbroken, tussen 1 februari 2014 en 1 september 2014 en tussen 1 september 2016 en 1 maart 2017. Daarnaast is de opleiding per 1 september 2015 omgezet naar de opleiding Communicatie & Multimedia Design (CMD). Door deze omstandigheden heeft appellant een studievertraging opgelopen. Appellant wilde niettemin zijn opleiding graag afronden en heeft zich daarom in het voorjaar 2017 opnieuw ingeschreven bij de Hanzehogeschool Groningen. Omdat het onderwijsprogramma per 1 september 2015 was gewijzigd, volgde appellant een maatwerktraject aan de hand van een door de hogeschool aan hem verstrekte transitietabel. Voor appellant was het niet mogelijk om bij een klas aan te sluiten, aangezien de klassen het reguliere onderwijsprogramma van de opleiding CMD volgden. Appellant geeft aan blij te zijn met de interesse die twee docenten in die periode in zijn studievoortgang hebben getoond, maar hij heeft het als lastig ervaren om alleen op basis van een tabel zijn weg te vinden in het gewijzigde onderwijsprogramma. Hij had in zijn situatie meer begeleiding van de hogeschool verwacht. Door zelfstudie heeft hij in het studiejaar 2016-2017 uiteindelijk één vak behaald. Hoewel appellant beseft dat zijn studiesituatie nijpender was geworden, heeft hij zich op 1 september 2017 nogmaals ingeschreven. Ter zitting heeft appellant toegelicht dat hij ook niet wist wat hij anders had moeten doen vanwege de studieschuld die hij zou moeten terugbetalen wanneer hij de opleiding niet zou afronden. Vanwege zijn situatie is appellant na zijn inschrijving voor het studiejaar 2017-2018 in overleg gegaan met een studieloopbaanbegeleider. In dat overleg werd duidelijk dat het onmogelijk zou zijn om de opleiding binnen afzienbare tijd te behalen, onder andere omdat eerder behaalde studiepunten voor de opleiding Communicatie Systemen kwamen te vervallen. Op advies van de studieloopbaanbegeleider heeft appellant contact gezocht met de studentendecaan. Daar kon appellant in november 2017 terecht. Hoewel appellant op een andere uitkomst had gehoopt, heeft hij zich naar aanleiding van het gesprek met de studentendecaan per 1 december 2017 uitgeschreven van de opleiding. Vanwege de hierboven vermelde vervelende samenloop van omstandigheden in zijn studieloopbaan en omdat hij in de periode 1 september 2017 tot 1 december 2017 geen gebruik heeft gemaakt van het onderwijs, is het volgens appellant passend dat het CvB het door hem betaalde collegegeld vanaf september 2017 terugbetaalt.

2.4. In de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is in artikel 7.43, eerste lid, vastgelegd wanneer een student wettelijk collegegeld verschuldigd is. Artikel 7.43, eerste lid, bepaalt dat een student voor elk studiejaar dat hij door het instellingsbestuur voor een opleiding is ingeschreven, aan de desbetreffende instelling wettelijk collegegeld is verschuldigd. Aangezien appellant zich per 1 september 2017 heeft ingeschreven voor de opleiding CMD aan de Hanzehogeschool Groningen volgt uit de WHW dat hij collegegeld is verschuldigd over de periode van zijn inschrijving.

2.5. In artikel 7.48 van de WHW is vastgelegd wanneer de student aanspraak heeft op terugbetaling van het wettelijk collegegeld. Dit is een uitputtende regeling. Dit betekent dat een onderwijsinstelling het wettelijk collegegeld alleen mag verminderen of een student daarvan mag vrijstellen in de in artikel 7.48, vijfde lid, van de WHW vermelde gevallen. Vermindering of vrijstelling van het wettelijk collegegeld in andere gevallen dan bedoeld in dat artikellid wordt aangemerkt als niet doelmatige besteding van de rijksbijdrage, als bedoeld in artikel 2.9, eerste lid. Dat betekent dat de instelling in een dergelijk geval geen bekostiging ter grootte van het niet inrekening gebrachte collegegeld van het Rijk ontvangt. De situatie van appellant valt niet onder één van de in artikel 7.48, vijfde lid, van de WHW vermelde

gevallen. Dit heeft tot gevolg dat de WHW geen rechtsgrond bevat op grond waarvan het CvB het verzoek van appellant tot terugbetaling van het door hem betaalde collegegeld vanaf september 2017 kon inwilligen. Omdat er geen wettelijke mogelijkheden zijn op grond waarvan appellant aanspraak kan maken op terugbetaling van het collegegeld heeft het CvB het verzoek van appellant terecht afgewezen.

2.6. Over het betoog van appellant dat hij de door het CvB naar voren gebrachte feiten en omstandigheden die zich tijdens zijn studieloopbaan zouden hebben voorgedaan niet heeft kunnen nagaan omdat hij geen toegang meer had tot zijn studentenaccount, heeft het CvB toegelicht dat een account van een student een maand na uitschrijving wordt afgesloten. Naar het oordeel van het College zijn er situaties denkbaar dat een onderwijsinstelling in het kader van een beroepsprocedure, voor zover mogelijk, opnieuw toegang verschaft tot een studentenaccount, maar appellant heeft in dit geval niet kunnen aangeven in welk opzicht dat een ander licht op de zaak zou werpen.

2.7. Gelet op het voorgaande is het beroep van appellant ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.J. Daalder, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.E. Reichardt, als secretaris.